

10. 11. 2017

Oponentský posudek na diplomovou práci Viktora Skalského
Závažné pracovní stresory a zvládnání stresu obecně

Předložená diplomová práce je věnována mnohostrannému tématu, jehož závažnost a naléhavost z mnoha důvodů stále roste, přičemž není důvod se domnívat, že se situace v dohledné době změní. Je zřejmé, že problematika stresu pojednáváná na obecné rovině či aplikovaná do sféry práce (resp. zaměstnání) bude řešena hlavně za pomoci psychologické vědy. V práci je dále zohledněna rovina právní a medicínská (především terapeutická). Málo pozornosti je věnováno přístupu sociologie (práce a organizace) či teorie řízení. Aplikaci dvou naposledy zmíněných pohledů však nepovažuji v daném kontextu za nepostradatelnou. Předložená práce má i tak dosti široký záběr a přináší velké množství nosných informací a postřehů.

Celková podoba práce svědčí o hlubokém a dlouhodobém zájmu V. Skalského o diskutované téma. Svou osobní motivaci k volbě tématu a přístupu k němu ostatně autor přibližuje v závěru textu.

Více jak stostránková práce je přehledně rozvržena do tří hlavních celků. Pojednávají o stresu obecně, o stresorech spojených s pracovním prostředím a o způsobech úspěšného zvládnání stresu. Jádro celku spatřuji v druhé hlavní kapitole, jež se zabývá diskriminací v zaměstnání coby zdrojem stresu a souvislostmi mobbingu.

Jazyk práce je mimořádně kultivovaný a čtivý.¹ Vedle argumentace opřené o vědecké autority se vyskytují osobní výpovědi autora. Zastoupené jsou i příklady z praxe, které byly převzaty z tisku. Poměrně rozsáhlý soupis bibliografických citací zahrnuje čtyři anglicky psané prameny. Nikoli nevýznamné procento položek bibliografie představují novinové či časopisecké články, stejně jako internetové stránky. Autor nevyužil žádnou bakalářskou nebo diplomovou práci, jež byly na podobné téma obhájeny na katedře andragogiky a personálního řízení. Způsob zacházení se zdroji plně odpovídá stanoveným standardům.

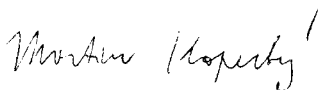
Domnívám se, že do určité míry zůstala nevyužita možnost více propojit jednotlivé části práce, resp. problémy, o nichž se v nich hovoří. Dále bylo podle mého názoru možné pojednat závěr o něco ambiciózněji a formulovat v něm na větším prostoru hlavní obecné závěry, které vyplývají ze shromážděných poznatků a jejich interpretace. Tyto dvě připomínky nicméně neruší celkově jednoznačně příznivý dojem z práce.

---

¹ Výjimku tvoří věta „Izolování muži umírají 2 - 3častěji než ti, kteří mají sociální vazby“ ze s. 86.

Doporučuji k obhajobě.

15. 1. 2008

PhDr. Martin Kopecký, Ph.D.